

Voto

Leuvens Studentenweekblad
Jaargang 14, '87-'88
Nr. 22, dd. 7 maart 1988
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Didier Wijnants
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
☎ 016/22.44.38

Broekman dus

De hofnar is dekaan geworden. Vorige week heeft de faculteit Rechten hem verkozen. Hij heet Broekman, is géén jurist maar wel filosoof, en geen mens die weet wie hij eigenlijk is. Wij wisten dat ook niet, gingen het hem zelf vragen en keerden terug met een interview. "Ik voel mij als iemand die onder een boom zit waarin de bijna rijpe vruchten voor het plukken hangen." Pagina 6.

Zwans

Waar is de tijd? Wie van u herinnert zich nog onze goeie vrienden Het Uur Zwans en Frans Zwans, wie van u kent nog Vanzwansbekte, Vanzwanske en Vanzwam? De Legendarische Kringbladbesprekers van weleer: allemaal zijn ze vertrokken, allemaal zijn ze weg. En in de plaats kreeg u dit jaar JR (mét cowboyhoed, komt dat zien). Hij walst uw schrijfsels plat, en nog wel op een wetenschappelijke wijze. Pagina 5.

Leuven vreemd

Een terloopse blik op onze agenda reveleert dat deze week in het teken staat van *Leuven gaat Vreemd*. Leuven gaat Vreemd is het jaarlijkse AV-project van Kultuurraad en dus de opvolger van Leuven vol Muziek en Muurtoerisme. Proef in de eerste plaats van onze bijdrage op pagina 4 en mis vooral de Openingsceremonie niet: een Babyionische cocktail in het Arenberginstituut. Dinsdag om 19.30 u.

Test

Dit is een test. Wij testen u op uw bereidwilligheid. U wordt opgedragen u dringend naar pagina 5 te begeven, het artikel te lezen over het Milgram-experiment en lessen te trekken uit wat erin staat. Het is van het allergrootste belang dat u aan deze opdracht gehoor geeft.

Herstrukturering binnen Loko Over voorstellen, kompromissen en breekpunten

Zoals je de vorige weken al kon lezen, is men binnen de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) aan herbronning toe. Die herbronning vindt plaats op een Open Algemene Vergadering (OAV), die op aanvraag van 10 kringen is samengeroepen. Het eerste deel van die OAV voltrok zich vorige week donderdag. Van de 30 kringen die de Leuvense studentenwereld rijk is, waren er een 20-tal vertegenwoordigd.

Diskussiepunten op die OAV zijn de voorstellen die door de kringen VTK (burgerlijk ingenieur), Wina (Wiskunde/Natuurkunde), VRG (rechten), Medica (geneeskunde) en Ekonomika geformuleerd zijn ter hervorming van de koepel. Die voorstellen houden in: het invoeren van gewogen stemming (1 stem voor kringen met 0 tot 500 studenten, 2 stemmen voor kringen met 501 tot 1000 studenten en 3 stemmen voor kringen met meer dan 1000 studenten) en het invoeren van een controlerende Centrale Raad. Tijdens het eerste deel van de vergadering kon iedereen z'n argumenten pro en kontra laten weerklinken. De vergaderingszitters distilleerden daaruit vier hervormingsvoorstellen.

Wisselwerking

Voorstel één vertrekt vanuit de ervaring dat de koepel met z'n huidige structuur in het verleden bewezen heeft democratisch en inhoudelijk goed te kunnen werken. Om problemen zoals die zeer recent gerezen zijn te vermijden, kunnen enkele niet-structurele veranderingen worden doorgevoerd. Zo zou de wisselwerking tussen de kringen en de raden geoptimaliseerd moeten worden. Er zou sneller beslist moeten worden om bepaalde beslissingen naar de kringen terug te sturen. De formule om een OAV samen te roepen zou versoepeld moeten worden en de algemene sekretaris zou de coördinatiefunctie tussen de kringen en de raden moeten regelen via onderhandelingen. Er zou tenslotte ook overleg moeten komen tussen de bureaus van de verschillende raden, die vertegenwoordigers naar elkaar vergaderingen zouden moeten sturen.

Het tweede voorstel bestaat uit het invoeren van een Centrale Raad. Die Centrale Raad zou vijf bevoegdheden hebben: het coördineren van de relaties tussen de kringen en de raden, het coördineren van de onderhandelingen tussen de verschillende raden, het uitstip-

pelen van de algemene politiek van Loko, uitmaken of beslissingen al of niet terecht genomen zijn en vernietigingsrecht over onrechtmatige beslissingen. De voorstanders van deze Centrale Raad formuleerden de volgende voorstellen: deze raad zou meer eenheid brengen in de besluitvorming. Het zou een permanent orgaan zijn waar problematieken besproken worden die de andere raden overstijgen. Vooral de vernietigingsbevoegdheid zou een belangrijke verdienste zijn van deze raad. De raad zou bovendien ook een stimulans zijn voor een verdere uitdieping van de werking van de andere raden.

Extra

Tegen deze Centrale Raad werd er ingebracht dat kringen die niet aan de werking van de andere raden deelnemen toch over deze raden zouden kunnen beslissen via de Centrale Raad. Bovendien zouden ook niet alle kringen in staat zijn om extra mensen vrij te maken voor de medewerking aan nóg een nieuwe raad.

Los daarvan zou deze Centrale Raad in ieder geval al moeten bestaan uit supermensen: mensen die alle dossiers even goed beheersen om de uiteindelijke beslissingen te kunnen nemen. Vernietigingsrecht

Vervolg op p. 3

LISST - Vorige week (hik) was het (burps) weer zo ver (bweurk). Het Lisst-toernooi - Sport, weet u wel - had plaats in Leuven. Deze dame opende met vele anderen het feest, waar ook onze rektor heenging. Bezwarende details op pagina 7. (Foto Filip Dutoit)

Na 10 jaar onwil voor Alma

Leuven Centraal naar Heverlee

Nog steeds zijn er mensen die denken dat elke afdeling van de vzw Studentenrestaurants Alma mooi zijn eigen schotels bereidt, en dus over een volledig arsenaal keukenpersoneel en dito materiaal beschikt. Puree, rijst, saus en de rest komt echter, in grote groene bakken uit geëxpandeerd polystyreen (piepschuim), van de voor de studenten onbekende kelders op de kampus Sociale Wetenschappen in de Van Evenstraat. In de verschillende vestigingen - de Sedes uitgezonderd - hoeft er alleen nog opgewarmd te worden, en frieten gebakken. Een sluiting van die Centrale Keuken van Alma zou dus gewoon 'geen eten meer' betekenen. Al tien jaar is de Centrale Keuken uit haar voegen aan het barsten, en tot dusver waren er twee grote problemen voor de bouw van een nieuwe: geld en plaats. Maar de kogel is nu door de kerk. Alma krijgt een nieuwe keuken aan de Celestijnenlaan in Heverlee.

De financiële perikelen lijken voorlopig van de baan, al heeft dat heel wat voeten in de aarde gehad. Bij ongeveer elke begrotingsdiskussie op de Raad van Beheer (zowel die van Alma als die van de KUL zelf) kwam men herhaaldelijk tot de konklusie dat de Centrale Keuken niet vervangen op den duur veel masochistischer zou zijn dan het zeer verdienende spaargeld te steken in een nieuwbouw. De sterk verouderde infrastruk-

tuur met de bijhorende jaarlijkse herstellingen, waarbij de echt grote werken dan nog voorlopig - 10 jaar lang... - werden uitgesteld, én de grote afstand tussen de magazijnen in de Bierbeekstraat (Kessel-Lo) en de Centrale Keuken zorgden konstant voor onnodige deficits in de exploitatie.

Haast vanzelfsprekend gingen er in die tijd stemmen op om over te schakelen op catering. Dit betekent dat een

privé-bedrijf zou instaan voor de levering van alle maaltijden. Een marktstudie bewees echter de onzin van dit plan: niet alleen zou zo'n privé-firma beduidend meer kosten, maar ook op 'menselijk' vlak komt Alma duidelijk als winnaar tevoorschijn. Desondanks blijven er tot de dag van vandaag stemmen opgaan op Alma te privatiseren...

Stank 1

Maar er pleiten meer dan alleen maar management-argumenten voor de bouw van een nieuwe kookcentrale. De werk-omstandigheden in de Van Evenstraat kan je gerust belabberd noemen; versleten materiaal, op en neer hossen van buiten naar binnen, stank en lawaai voor de kampus Sociale Wetenschappen, noem maar op. De kelder zou dus vrijkomen voor ander gebruik, eventueel voor voornoemde faculteit.

Bovendien biedt een nieuwe vestiging mogelijkheden die er voorheen nooit geweest zijn, bijvoorbeeld 'een nauwe

samenwerking met de Landbouwfakulteit. Er zouden wetenschappelijke experimenten in de Centrale Keuken gebeuren die zowel de faculteit als Alma ten goede komen, en men lonkt ook naar het magische 'vakuümkokken', waarvan je op tijd en stond nog wel zal horen.

Geld

Redenen te over dus om definitief van start te gaan. Problem was alleen dat men een hele tijd niet goed heeft geweten waar het geld voor de bouw te halen. De regering was niet echt toeschietelijk, zeker niet in de elkaar snel opvolgende besparingsrondes, in welke bochten de belanghebbenden zich ook wroongen. De achtereenvolgende ramingen gingen van méér dan 175 miljoen tot ongeveer 60 miljoen, afhankelijk van de 'instantie' die de begroting schatte. Met bovendien de verkoop van de magazijnen in de Bierbeekstraat in het vooruitzicht, kreeg een ander langzamerhand echter een iets realistischer uitzicht. Toon Martens, directeur van Alma, slaagde er uiteindelijk in een compromis te laten aanvaarden waarbij de lasten netjes verdeeld werden tussen Alma en KUL. Dat resulteerde een tijd later in 50 miljoen uit het patrimonium van de KUL, te gebrui-

Vervolg op p. 2

LEZERS BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvene (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studietoestand en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen); dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort. Behoudens deze restrictie worden brieven geplaatst zoals ze ons bereiken.

Recht

In Veto nr. 21 van 29 februari 1988, bl. 5 ("Examenfraude bij het parket") laat U me zeggen dat de student in kwestie ook nog bij een andere fraude-zaak betrokken is geweest.

Ik heb alleen gezegd dat er met de betrokken student moeilijkheden zijn geweest in de Faculteit, en geenszins dat hij zich in dat opzicht enig strafrechtelijk misdrijf heeft gepleegd.

M. Boes

Homo's (1)

Open brief aan mijn decaan

Geachte professor Lambrecht,

Enkele weken geleden werd ik via Veto nog meer op de hoogte gebracht van de schreefgegroede situatie binnen onze faculteit van Godgeleerdheid. Het betreft hier de zaak van de homofielen-groep 'De Roze Drempel' die graag gebruik wenst te maken van onze Fakbar. Het praesidium keurde deze aanvraag goed, maar u tekende protest aan. Meer nog, u schijnt via ondoorzichtige manipulaties en intimidaties het door het praesidium genomen besluit alsnog te willen wijzigen. U durft deze anders-geaarden "sexueel geperverteerden", "fysisch gehandicapten" te noemen, en door "dergelijke mensen" aldus te etiketteren plaatst u ze aan de rand van de "gewone wereld" van de "gezonde mensen", en verworden ze tot godslasterlijke marginalen.

Onder het mom dat "onze faculteit niet geroepen is zulk 'n daden te stellen" probeert u zo de bespottelijk-maagdelijke façade van onze faculteit van ongediende te vrijwaren.

Mag ik u bekennen dat ik door deze houding gechoqueerd was - ik heb u, om weet ik veel welke naieve redenen - steeds eerbarede gedachten toegedicht - en wil via dit schrijven mijn ongenoegen luchten. U vergeve mij de krasse taal.

Graag dan ook deze twee opmerkingen.

Ten eerste zou de shock niet zo diep gesneden hebben als ik wist dat deze houding kwam van iemand die zich niet de hele dag kan permitteren om over dergelijke basissituaties door te drammen. Als godsdienstwetenschappers is dit echter wél onze taak. Het moet dan ook verwondering wekken, dat, wanneer men zelfs reeds kalend of vergrijzend geworden is, men nog steeds de pointe, "the heart of matter" van het

christendom niet gevat lijkt te hebben. Het is waarlijk ongepermitterd, maar sta me toe de essentie van deze godsdienst als volgt te duiden: in wezen is deze religie een mensendienst, en staat dan ook volledig in het teken van de menselijke emancipatie en bevrijding; bevrijding van valse etiketten, van verhullende mythologieën en van afgestorven dogma's; opdat leven leven moge zijn, en al wat doods is, zoude herleven. Deze essentie toont zich zeer duidelijk wanneer men zich over deze materie kritisch en grondig mag bezinnen. Helaas moet nu blijken dat zulk 'n deftige intellectuele vorming tóch niet steeds vermag dat mensen afstand kunnen nemen van achterhaalde opvattingen of ongegronde emotionele preoccupaties.

Ten tweede durf ik nog een laatste onbetamelijke, doch pastorale suggestie doen. We zitten nu alweer enige tijd in de vastenperiode, en ik had u graag met volgende dringende vraag de woestijn ingestuurd: wat lijkt u het meest passend voor onze faculteit: is zij geroepen zulk 'n daad (onze Fakbar laten gebruiken door de Roze Drempel) te stellen, of niet? Als ikzelf reeds een tip mag geven: ik geloof dat wij als faculteit van Godgeleerdheid juist uitmuntend geplaatst zijn om zulk 'n profetische, exemplarische daad te stellen. Hierdoor zouden we in daden de diepste christelijke intentie verwoorden: een radicale en duidelijke keuze voor al wie als marginaal en uitvertoene aan de rand van de weg blijft staan, i.c. de "anders-geaarden".

Als u met een even positief antwoord de woestijn uitkomt, lijkt mij er ook geen zezwaar u bij de komende decaanverkiezing een tweede ambtstermijn te gunnen. In het andere geval wens ik u warme voeten in het hellevuur. Tenslotte weze het mij niet euvel geïd dat ik moet tekenen zonder prijsgeve van mijn naam. Ik besef scherp hoe laf dit is, maar ergens blijft de noodzaak mijn toekomstskansen gaaf te houden. Met de manipulatie- en repressiemiddelen die u ter uwer onfeilbare beschikking houdt, zou naamvermelding een "passieve zelfmoord" betekenen.

Ik wens u een gezegende woestijnverandering.

een misnoegde student
godsdienstwetenschappen

Homo's (2)

Twee weken geleden besteedde u ruime aandacht aan de discriminatie die de

homo en lesbische gemeenschap in Leuven te beurt valt. De in Leuven bestaande homo én lesbische gemeenschap ervaart hier immers dagelijks de zo pijnlijke confrontatie met haar anders zijn.

Als vurig katholieke en militante lesbische voel ik me in mijn overtuiging gekwetst als ik zie dat de hoogste kerkelijke instanties aan deze 'Alma Mater' voorop als overtuigde sexisten optreden.

De problematiek waarmee deze problematiek benaderd wordt past niet in onze tijd van openheid én seksuele tolerantie. De scherpe veroordeling van de homo sexualiteit door het episcopaat is tekenend voor de repressieve sfeer inzake homo sexualiteit aan de KU Leuven.

In deze periode van opduikend racisme en sexismen, roep ik de gehele studentenbevolking op om tolerant te staan ten opzichte van onze geartheid.

De reactie van de meeste studenten op onze fuiven bezoeken mij angst in. We worden als zonde bokken aangewezen voor de verloeding van de moraal. Men verwijt ons ons free sex ideaal.

Ik hoop dat we, zowel homo als lesbische studenten én professoren - want zo zijn er aan deze universiteit ook - in de toekomst ons gevoelslever openlijk zoals heteros in alle openheid en vrijheid kunnen beleven.

Miet Vanhamm

Monitor

Niemand is gelukkig als een langdurig en openhartig gesprek wordt herleid tot enkele zinnigjes die blijkbaar gedeeltelijk gekozen werden uit "journalistieke noodzaak". Wie het artikel over de profexams grondig leest, merkt bv. dat de titel totaal uit zijn context werd gelicht. Erger is het als bepaalde uitspra-

ken verkeerd worden weergegeven zoals bv. de opmerking over het verbeteren van de profexams die voor enkele vakken gold, maar zonder meer werd veralgemeend. Helemaal jammer is het wanneer de hele monitoraatsvisie in wel verkeerddaglicht wordt gesteld. Ik wil me openlijk distancieren van de uitspraak dat het monitoraat een "overbodige luxe" zou zijn, in eender welke context.

Het is onmogelijk in deze reactie een genuanceerd beeld van de monitoraatswerking te schetsen. Ik hoop dat VETO ooit bereid is daaraan een uitvoeriger en grondiger artikel te wijden.

Karel Hellemans
monitor L & W

Nvdr: Wij hebben nooit geschreven dat het monitoraat overbodig is: er bestaat nu eenmaal zo iets als een kontekst, die niet mag worden weggedacht.

Nu staan er nog bomen. Straks worden er misschien bomen klaargemaakt. In exclusiviteit: het bouwterrein van Alma's centrale keuken.

Keuken

Vervolg van p. 1

ken voor ruwbouw. Op zich niet zo netjes, want nu ging Alma met de gelden die voor werking bestemd zijn (en voor een groot stuk door de studenten betaald worden), op de koop toe haar investeringsdragen. Maar laten we niet te hard oordelen, de keuken moest er hoofdrijnd komen en sinds Sint-Anna wordt de Sociale Sektor haast dagelijks tot dergelijke 'trucs' gedwongen.

Het geld was er dus, of toch tenminste in het vooruitzicht. Nu nog een plek voor het hele zaakje, en dat werd zo mogelijk nog een heviger gearrewar. Oorspronkelijk, jaren geleden, dacht men in de richting van een uitbreiding aan Alma 2, waar nu de parking ligt, en zelfs aan de huidige gebouwen van de UP. Die werden, evenals Alma 3 zelf, gewonnen en te klein bevonden. Men zou immers, in min of meer disproporionele verhouding, nogal veel in de hoogte moeten bouwen. Er waren ook andere ideeën.

De Bierbeekstraat bijvoorbeeld, een idee dat snel gekelderd werd omwille van verkeersproblemen. Het idee Gasthuisberg stond langer ter discussie. Verschillende moeilijkheden deden zich voor: de expansie van de ziekenhuizen, de aankoopkosten voor het terrein, en het ongeduld, veroorzaakt door de blijkbaar vaste wil van het Beheer van Gasthuisberg om niet met Alma samen te werken. Uiteindelijk waren er nog twee mogelijkheden: een terrein in Haasrode, op een tiental kilometer van Leuven, en een terrein bij het kruispunt Celestijnenlaan-Groenveldlaan (tegenover Imec bij de Kampus Positieve Wetenschappen). Belangrijkste argumenten bleven de nabijheid en de grootte van het terrein.

Alhoewel. De dienst Fysische Planning van de KUL had geen bezwaar tegen een project aan de Celestijnenlaan. Toch legt de adviescommissie voor de nieuwbouw - uitvoel van de denkgroep Ruimtelijke Ordening van professor Delruce - die konklusies naast zich neer, adviseert ongunstig voor de Celestijnenlaan en kiest voor Gasthuisberg. Ondanks de tegenwerpingen van Alma en Gasthuisberg zelf. Maar misschien zitten de

plannen voor sportterreinen aldaar e voor iets tussen...

Gelukkig is het nog net eigen aan sommige onderverdelingen van deze universiteit dat ze op hun beurt adviezen naast zich neerleggen. Alma bleef namelijk vrij konsekwent in haar pleidooi voor toch een nieuwe Centrale keuken aan de Groenveldlaan. Argumenten pro waren legio: geen aankoop van het vrij grote terrein nodig, in de buurt van Alma 3 en niet te ver van de andere vestigingen in het centrum, kwa infrastructuur alleen maar de Groenveldlaan aanpassen en het terrein verhogen. Deze argumenten golden ook wel voor de vesting in Haasrode, maar daar zou de jaarlijkse exploitatie dan weer zo verschrikkelijk duur uitvallen, dat geen zinnig mens nog zou mogen twijfelen aan de keuze voor 'optie Heverlee'.

Een vestigingsplaats zou definitief moeten gekozen worden vóór 1 januari '88. Maar zo gemakkelijk gaat het allemaal niet. In de hoogste regionen van de KUL heeft men van nature nog steeds een zeker respect voor professoren en hun werk, hoe zinloos dat ook is. Men

aarzelde dus in de Raad van Beheer van de KUL het advies van de commissie Delruce opzij te schuiven en te kiezen voor de rationele en functionele argumenten van Alma zelf. Het gebrek aan logika was voor iedereen wel duidelijk, maar 'vrienden kan je toch niet zomaar publiekelijk blameren'. Met het gevolg dat het dossier bleef aanslepen.

Uiteindelijk, en dat mag wel een overwinning van Alma genoemd worden, koos de Raad van Beheer van de KUL voor het project Celestijnenlaan-Groenveldlaan. Grootste struikelblok worden nu de onderhandelingen met Stedebouw. Maar men suggereerde op de RVB van Alma dat enig politiek dienstbetoon misschien niet misplaatst zou zijn... En dat net op het moment dat men opgelucht zuchtte dat het "waarschijnlijk de eerste keer was dat er een beslissing genomen wordt niet op basis van persoonlijke voorkeuren, maar aan de hand van redelijke, logische argumenten". Het lijkt voorwaar een stinkend potje (geweest) te zijn...

Lut De Boel

Veto, jaargang 14 nr. 22 dd. 7 maart 1988

Redactieadres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven (016/22.44.38)

Hoofredactie: Geert Coene

Redaktiesekretaris: Didier Wijnants

Redaktie: Lode Desmet, Filip Dutoit, Walter Pauli, Johan Reyniers, Carla Rosseels, Jan Van der Linden, Koen Van Muylem, Herwig Willaert

Doka: Filip Dutoit, Jeroen Revalck, Geert Van Doorselaere

Lay-out en vormgeving: Geert Coene, Luc Janssens, Benoit Lannoo, Walter Pauli, Johan Reyniers, Carla Rosseels, Jan Van der Linden, Claudia Van de Velde, Koen Van Muylem, Didier Wijnants

Tekeningen: Urbis

Medewerkers: Lut De Boel, Benoit Lannoo

Eindredactie: Walter Pauli, Koen Van Muylem

Opplage: 8000 exemplaren

Zetwerk: Alfaset Leuven

Drukkerij: Rotatyp Brussel

Abonnementen: Studenten: 250,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 600,-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Agenda en Ad Valvas: ten laatste donderdag voor verschijnen om 14.00 uur op het redactieadres bezorgen

Redaktievergadering: iedere vrijdagmiddag om 15.00 uur

magma-shop

Diestsestraat 115 - 3000 Leuven

(naast Christiaensen)

Alles voor je kot en je fuiven.

cards - affiches - posters - inlijstingen - gadgets - schoolgerief - feestartikelen - decoratie - kerst- en carnavalgerief en

joggings - t-shirts - pulls (snoopy - garfield - tom & jerry)

DE GROOTSTE CARD SHOP en CADEAU SHOP TE LEUVEN

10% korting op vertoon van studentenkaart (behalve promotie-artikelen)

DAKTIONEEEL

Werkgroep anti-racisme geeft

Eerherstel voor de bruine kroeg

Audace Rucumuhimba dus, en niet *Vinace* zoals lange tijd verkeerdelijk werd aangenomen. Wellicht zegt de naam je weinig. Toch was deze man, een jonge Burundese student, aan het begin van dit academiejaar 'hot news'. Hij werd immers het slachtoffer van een gewelddadige moord. Een moord met des te onrustwekkender dimensies, daar de moeders van de daders van racistische aard bleken te zijn. Het 'gevoel' Audace' kan daarom ook onmogelijk afgedaan worden als een incidentieel en alleenstaand feit. Integendeel, het kadert perfect in de huidige, sterker wordende racistische tendens in onze maatschappij. Daarom dat Sociale Raad, samen met Isol (de raad van de buitenlandse studenten), een Werkgroep Anti-Racisme oprichtte. Omdat een maatschappij-kritische studentenbeweging het als haar taak moet zien tegen het voortwoekerende racisme een duidelijk en weerbaar alternatief te hebben.

Een werkgroep die pretendeert een gefundeerd tegengewicht te vormen voor het racisme moet goed weten waaraan te beginnen. Het racisme konsekwent bestrijden betekent immers knokken op vele fronten tegelijk: de ideologie zelf, de wetgeving, de heersende mentaliteit, ... Vaak werd dan ook opgemerkt dat de Werkgroep zich moest beperken tot een reëel te verwezenlijken objectief: een actie afgebakend tot de universiteit.

De Werkgroep voelde zich echter verplicht de problematiek zo breed mogelijk aan te pakken, althans indien men eerlijk wilde blijven met zichzelf en geen struisvogelpolitiek voeren. De vreemde studenten zijn slechts een klein onderdeel van alle gediskrimineerde buitenlanders in België, en het is nooit de gewoonte van Sociale Raad geweest zich te laten vangen aan korporatisme. Anderzijds kan men de situatie in Leuven moeilijk beoordelen zonder weet te hebben van de toestand op nationaal niveau.

Ten slotte gaat het niet op *hic et nunc* elke aspecte van het leven van een beperkt groepje buitenlanders te willen verbeteren, zonder de scheefgegoeide toestand ook wezenlijk in vraag te stellen. Dit ruikt verdacht veel naar *racisme*. Deze simpele liefdadigheid is op zich niet echt verkeerd, doch vermijdt een fundamenteel aanpak en streeft hoegenaamd niet naar structurele oplossingen. Wat toch steeds de bedoeling van de Werkgroep was.

Insh 'Allah

Als antwoord op het racisme als ideologie, basis voor een xenofobe mentaliteit, schreef men de brochure 'Maak hen niet zwart', reeds besproken in Veto 17. Naast deze inhoudelijke werking wil men de problematiek ook *praktisch* aanpakken. Het is immers niet voldoende alleen bewust te zijn van het ongelijk van racisten, nodig is tegelijkertijd te ijveren voor enkele daadwerkelijke oplossingen. Hierin kan je het onderscheid maken tussen een oplossing op korte en één op lange termijn.

Op (erg) lange termijn beoogt men natuurlijk een volledige integratie van de migranten. Een integratie, geen opslorping. Er kan dus geen sprake van zijn dat vreemdelingen hun cultuur, geloof, taal

of gebruiken zouden moeten verloochenen. Men moet naar modaliteiten gezocht worden om hen de kans te geven zich met hun eigen aardigheden in deze Westerse maatschappij in te passen. Wat een inspanning van de migranten vraagt, maar ook van onszelf. België zal moeten leren leven met een substantieel deel van haar inwoners dat mohammedaan is, een iets afwijkende klederdracht heeft en voedsel en stuk nieuwe gebruiken en zeden omringt. En niet alleen in de huiskring, maar ook in het openbaar.

Een cruciale schakel om de besluitvorming in deze richting te oriënteren, is het ijveren voor *stemrecht* van migranten. Politici zullen immers ook de gunst van de vele mee-stemmende buitenlanders willen winnen. Wat wellicht niet lukt met het uitvaardigen van versnoffe maatregelen. Bovendien kan je de veel principiële vraag stellen of het niet rechtvaardig is dat alle *inwoners* van België stemrecht hebben. De wetgeving is immers voor deze categorie in haar geheel los gekracht, en niet alleen voor de Belgen.

Hierin zijn we echter wel bij het gevoelspunt van de hele actie 'Maak hen niet zwart' beland. Stemrecht voor migranten kan vandaag immers op minder consensus rekenen dan bijvoorbeeld in '82. Toen hadden verschillende partijen ondermeer CVP en SP - deze eis in hun verkiezingsprogramma opgenomen - erbij dit nu nog enkel het geval is bij 'links links'. De Leuvense studentenraad maakt hierop geen uitzondering, en vormt in deze kwestie een eerder afwijzende houding aan.

Op de jongste Algemene Vergadering van Sociale Raad bleek dat meerdere kringafvaardigden het punt 'stemrecht voor migranten' liever niet ter sprake brachten op hun kring. Niet omdat zij het hierbij persoonlijk oneens zouden zijn, maar omdat zij beducht waren dat zij in *diskussie* de *diskussie ongetuigd* toch zouden verliezen. De kwestie 'ja of nee aan stemrecht' is voorlopig dus nog niet eens aan de orde. Het zal de Werkgroep in eerste instantie moeite genoeg kosten de discussie hierrond opnieuw op gang te brengen.

Op korte tijd is het de bedoeling effectieve maatregelen te nemen voor de migranten in Leuven te verbeteren. Eerst was geslacht aan een actie voor de vreemde studenten. Wat racisme betreft zit het niet bij de KUL, echter niet echt fout - de bestelling van de buitenlandse MBA-studenten in oktober even buiten beschouwing gelaten.

Veelarger is het gesteld met het Leuvense leefklimaat. Deze problematiek kan je onmogelijk beperken tot het enge studentenwereldje. Een Leuvense huisgenoot weigert gewoon zijn kamers te verhuren aan *negers*, en het kan hem blijkbaar weinig schelen of hij te maken heeft met een Nigeriaanse student, dan wel met een Ghanees vluchteling. Het zou bovendien getuigen van een haast immorele kortzichtigheid, enkel te pleiten voor de studenten-buitenlanders en andere migranten te isoleren in hun eis voor gelijke behandeling.

De Werkgroep heeft dan een Motie voor de kringen opgesteld, waarin opgevoerd werd tot boycot van horeca-zaken waarin men toegang weigert aan vreemdelingen. Met de filosofie van 'maatschappelijke uitbreiding' in het achterhoofd, werd deze motie ook ter

oedertekening voorgelegd aan allerhande verenigingen die zich op één of andere wijze maatschappijbetrokken opstellen.

De bereidwilligheid om de motie te ondertekenen lag vrij hoog. 15 Leuvense kringen - ongeveer alle actieve - scharden er zich achter: Alfa, Chemika, Ecos, Germania, Historia, Katechetika, Klio, L&K, NFK, Pedagogische Kring, Politika, Psychologische Kring, Romania, VRG en VTK, ongeveer alle kringen die min of meer actief aan Sociale Raad meewerken. Enkel Bios en Medica ondertekenden de motie expliciet niet. Medica heeft hiervoor nooit een motivatie op Sora gegeven; Bios stelde ook niet voor racisme te zijn, maar kon niet met alle konsekwenties ervan akkoord gaan.

Ook wat betreft de verenigingen kon de motie op heel wat sympathie rekenen. Zo tekenden ondermeer de Studentenraad van de Sociale School van Heverlee, de Universitaire Parochie, de Raad voor Studentenvoorzieningen, burgemeester Vansina (de man was doodsbeuurd voor zijn stad een slecht *imago* zou krijgen). Verder liep zo wat de helft van 's lands progressieve beweging ervoor

warm. Tussen de ondertekenaars komen ook enkele 'zuildoorbrekende' organisaties voor: de redactie van het katholieke tijdschrift 'Wereldwijd', jeugdwegbeweging als Churo en KSJ/KSA/VKSJ.

Toch kan je de actie tot nu toe bezwaarlijk bestempelen als een groot succes. Er zijn wel erg positieve aspecten (een fantastische verkoop van de Brochure, de aandacht van de pers, de bereidwilligheid van de Leuvenaars en vooral de scholen om de affiches uit te hangen), maar het probleem is dat er geen daadwerkelijke actie is. Tot hiertoe heeft nog geen enkel racistisch kafee - en die bestaan! - af te rekenen gehad met een echte boycot.

De redenen hiervoor zijn niet ver te zoeken: de huidige problemen met betrekking tot de Koepel. Afgevaardigden steken meer tijd in structuurproblemen dan in de *eigenlijke werking*. Een oordeel over de prioriteit tussen beide laten we in het midden, vast staat in ieder geval dat het anti-racisme zo geen verdere uitbreiding kent.

Walter Pauli

VAKATURE

Na het plotselinge ontslag van één van haar krachten zoekt de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie ter ondersteuning van de werking van Sociale Raad 1 halfzijdig beëindigde. Kandidaten zijn op de hoogte van de werking van de AV van Sociale Raad en van de verschillende vertegenwoordigende functies die Sociale Raad waarneemt in het medebeheer van de sociale sector. Interesse in de problematiek rond studiefinanciering, huisvesting, gezondheidszorg, studentenrestaurants en alles wat verder met de sociale positie van de studenten te maken heeft, is een absolute noodzaak. Zij verklaren zich tevens bereid de studenten bij te staan bij het verdedigen van hun belangen in al deze aangelegenheden. Kandidaturen binnen brengen ten laatste vrijdag 11 maart 1988 om 16.00 u op de 's Meiersstraat 5 t.a.v. Geert Van Eekert. □

Loko-gedoe

Vervolg van p. 1
gingsbevoegdheid zou ook geen permanente mogelijkheid mogen zijn, maar wel een zeer uitzonderlijke maatregel. Een Centrale Raad die de beslissingen van de andere raden controleert zou ook een miskenning zijn van een demotivatie voor het engagement van de vertegenwoordigers op de andere raden.

Het grootste bezwaar tegen het invoeren van deze Centrale Raad is tenslotte dat deze raad de autonomie van de vier andere raden en van Veto zou aantasten. Er zou gewerkt moeten worden onder een toestand van permanente controle en bevoogding, die praktisch onleefbaar is.

Stemming

Voorstel 3 pleit voor het invoeren van een gewogen stemming. Dit zou de democratische structuur van de koepel ten goede komen. De acties zouden dan ook meer succes hebben. De leden van de grote kringen die zich nu ondergewaardeerd voelen zouden zich dan eindelijk op hun juiste waarde geschat voelen. Tegen deze gewogen stemming werd ingevorderd dat er minstens een ongerechtvaardigd overwicht, en zelfs misschien een diktatuur, zou ontstaan van de grote tegenover de kleine kringen. Bovendien houdt de koepel zich bezig met werkingspunten (bv. almaprijzen, studiedruk,...) waarbij iedere kring evenveel inbreng zou moeten hebben. De invalshoeken die van fakulteit tot fakulteit verschillen moeten op een evenwaardige manier gehoord worden. Bovendien zou ook de representativiteit van de grote kringen, net zoals die van de kleine kringen trouwens, niet onomstotelijk vaststaan. Daarnaast werd ook nog de vraag geopperd of een kring die drie stemmen zou hebben die ook nog eens moet gaan verdelen naargelang de verschillende meningen binnen de kring of binnen de ruimere

achterban? Voorstel 4 tenslotte bestond uit het samennemen van voorstel 2 en 3.

Tenslotte werd nog eens het rijtje van de kringen afgegaan om naar mogelijke compromissen te peilen. De standpunten die er daarbij naar voren werden gebracht, zijn nog niet definitief aangezien iedereen in de komende weken met de vier voorstellen naar 'z'n kring terugstapt. Wat leverde die voorlopige peiling dan op? Nieuw Filosofische Kring, VRG, Medika, VTK en Ekonomika zijn voorstanders van gewogen stemming én een Centrale Raad (voorstel 4). Landbouwkring, Romania, Germania, Historia, de Logopedische Kring, Katechetika en de Pedagogische Kring waren eerder geneigd voorstel 4 te verwerpen en te kiezen voor voorstel 1. Politika zag het meer in een combinatie van voorstel 1 en een gewogen stemming (voorstel 3). Bios koos voor een combinatie van voorstel 1 en een Centrale Raad (voorstel 2). Chemika wies gewogen stemming af maar hield zich neutraal wat betreft de Centrale Raad. Klio tenslotte sprak zich uit tegen gewogen stemming maar was wel te vinden voor een Centrale Raad. Hoe die verder ingevuld zou moeten worden, stond voor Klio nog niet vast. De Psychologische Kring en Geologie wilden zich niet uitspreken vooraleer ze hun presidium opnieuw geraadpleegd hadden. Breekpunten werden er voorlopig geformuleerd door VRG en Medika. Voor VRG zou een weigering van voorstel 2 en 3 leiden tot een splitsing. Voor Medika is voorstel 4 al een compromis, wat wijst in de richting van een breekpunt. Ekonomika zou bij een weigering van voorstel 2 en 3 niet willen toetreden tot Loko.

Het tweede deel van de OAV gaat door op vrijdag 18 maart in Alma 1. De verschillende kringen zullen zich er dan over uitspreken tot hoever zij met de herstructurering willen gaan.

Carla Rosseels

**BUONGIORNO
ROMA!**

Vakantiekursussen
Italiaans
en
Kunstgeschiedenis

Twee weken cursus + verblijf
11.950 fr

Informatie:
Hélène Raets
enkel na 17.00 u
☎ 016/60.33.84

Advertentie

Deze week eindelijk

Leuven gaat Vreemd

Na "Leuven vol muziek" en "Muurtoerisme" komt het volgende jaarlijkse project van Kultuurraad er deze week weer aan. Zoals je de vorige weken al kon lezen heet het dit jaar "Leuven gaat vreemd". Veertien kringen gaan op zoek naar het vreemde in de eigen of verafgelegen omgeving. Vorige week gaven we je een ruimere kijk op de projecten van Alfa & Mecenaz, Pedagogie en de Heverleese kringen. Deze week gaan we het rijtje verder af met Eoos, Germania & Nieuw Filosofische Kring, Ekonomika, Antropologie, Psychologie en VRG.

Het project van Eoos heet "Ichi ni san shi go east - Variaties op het Oosten". De waaier van culturen die het Oosten te bieden heeft, is zo ruim dat Eoos zich tot een kleine greep uit het hele aanbod heeft moeten beperken. De studenten uit de vijf afdelingen (Slavistiek, Sinologie, Japanologie, Arabistiek, Oude en Nabije Oosten) zullen ieder een eigen aspect van de oosterse cultuur naar voren brengen. Dat houdt onder andere in: een dans uit de Beijing Opera, Slavische muziek, poëzie, T'ai-Chi, de leuwendans... Je kunt het meemaken op dinsdag 8 of woensdag 9 maart in het Arenberginstituut.

Germania en de Nieuw Filosofische Kring bieden een impressionistische fietstocht doorheen Leuvense landschappen bij nacht. De duisternis is een voorwaarde, samen met de kunstmatige verlichting die een ander 'licht' werpt op de dingen: vreemd, beklemmend. "Parcourir Parcours" start telkens om 23 u. aan het Arenberginstituut. Er zal een voorraad van 10 fietsen beschikbaar zijn.

Studio

Ekonomika heeft zich voor de gelegenheid getransformeerd in Studio Ekonomika. Op woensdag 9 maart zullen er 5 films vertoond worden. Dat zijn: *Das*

Schlangenei van Inngar Bergman over Berlijn anno 1923, *Tell them Willie boy is here* van Polanski over de toestand van de indianen in Amerika in het begin van deze eeuw, *The Border* van Tony Richardson over het Mexikaanse immigratieprobleem in Amerika, *A passage to India* van David Lean over de botsing tussen het Britse establishment en de inheemse bevolking in Indië en *Mean Streets* van Scorsese over een Italiaanse enklave in de grootstad New York. Deze films worden vertoond in auditorium Gaston Eyskens (Dekenstraat 2). De toegang is gratis.

Antropologie brengt een audio-visueel project met de titel "Lacrimosa". Dit project wordt begeleid door muziek van Sjustakovitsj, Penderecki, Japanse fluitmuziek, Arvo Pärt, Fauré en Le Mystère des Voix Bulgares. Doorlopend vindt er ook een tentoonstelling plaats van werk van de Turkse kunstenaar Atalay

Minaret

Psychologie gaat op zoek naar het vreemde in zichzelf: het onderbewust. In de kelders van het Arenberginstituut zullen zij een mausoleum inrichten waar dertien onbewusten begraven liggen: dat van een rockmuzikant, een dichter, een

linguïst, twee mannelijke en twee vrouwelijke auteurs, een schilder, een regisseur, een feministe, een teaterman, een komisch kollektief en dat van iemand die wel eens verbaasd veel op u kon lijken.

In een illusionaire transpositie zal VRG de toren van de universiteitsbibliotheek omtoveren in een minaret. Armeens gezang en boeddhistische lofliederen zullen Leuven overspoelen. Tegelijkertijd zal er in de hal van de Nieuwe Valk een andere konfrontatie van culturen plaatsvinden: konfliktierende beelden gaande van Afrikaanse inwijdingsrituelen, over beelden van Oosterse religieuze plechtigheden en Arabische culturelementen tot typisch Westerse fenomenen. Ondertussen zijn er in het Trefpunt ook een aantal minder evidente versnaperingen te proeven. Dat alles dus ook op dinsdag 8 maart.

Het hele project "Leuven gaat vreemd" wordt op diezelfde dag ingeleid met een receptie om 19.30 u in het Arenberginstituut (Naamsestraat 96). Verscheidene sprekers zullen daar gelijktijdig en elk in een andere taal een toespraak houden: Toren van Babel anno 1988. Op donderdag 10 maart loopt het project naar z'n einde toe met een dubbelfuif vanaf 22 u. in 't Stuc en Isol. Om de vreemdheidsrage met het nodige vocht weer weg te spoelen, natuurlijk.

Carla Rosseels

Voor het volledige programma: zie onze onvolprezen Agenda

Vreemd. Ook u zal vreemd opkijken wanneer u - net zoals deze bevallige schone - op dinsdag, woensdag en donderdag naar het Arenbergkasteel trekt. Leuven gaat Vreemd speelt zich namelijk af in het Arenberginstituut, in de Naamsestraat 96. Een naamsverandering dringt zich hier duidelijk op: in Arenbergsluis en Arenbergkollege. Voor alle eenvoud. (Foto Jeroen Revalk)

Imaginaire museum Van der Weyden

Foto's aan de wand

Schilderijen. Ze halen de laatste tijd steeds vaker het nieuws. Nu eens omdat ze gestolen worden, dan weer omdat ze aan fabelachtige prijzen geveild worden. Sinds korte tijd is er een nieuwe behandeling: schilderkunst wordt gefotografeerd, en de foto's worden tentoongesteld. Een *imaginaire museum* heet zo iets.

Overzichtstentoonstellingen van het oeuvre van oude schilders opzetten is een steeds moeilijker onderneming aan het worden. De werken zijn verspreid over tientallen musea en privé-kollekties, niet alleen in het oude Europa, maar

ook in de Verenigde Staten of in Japan. Bovendien hebben die schilderijen soms een astronomische waarde gekregen, en zijn de verzekeringskosten bij uitlenen en verplaatsing ervan gewoon onbetaalbaar. Gebeurtenissen als de Rubenstein-tentoonstelling in 1977 zijn dan ook niet geringe prestaties.

Dergelijke - uitzonderlijke - overzichtstentoonstellingen zijn voor de meeste 15de eeuwse schilders totaal onverantwoord geworden. Op hout geschilderde werken verplaatsen en blootstellen aan atmosferische veranderingen is zoeken naar onherstelbare beschadigingen.

Om van het oeuvre van één der Vlaamse Primitieven een overzicht te krijgen, restten tot voor kort twee al even onvolmaakte oplossingen. De kapitaalcrachtigste kunstliefhebber kon 's werelds voornaamste musea afreizen, en een bescheidener fijnproever moest met (verkleinde) reproducties in kunstboeken vrede nemen.

Het idee lag - achteraf beschouwd - dan ook voor de hand: je reproduceert de kunstwerken op ware grootte, en brengt ze samen in een *imaginaire museum*. Een eenvoudige verwijzing naar de recente tentoonstelling rond Jeroen Bosch volstaat om het 'demokratiserend effect' van het procédé te illustreren.

De Gentse fotograaf-hoogleraar Dierick is niet aan zijn proefstukje toe. Hij realiseerde reeds imaginaire musea rond Van Eyck, Van der Goes, Breugel de Oude en Bosch. Nu is Rogier Van der Weyden aan de beurt.

De foto's van de werken van Van der Weyden, die voor een drietal weken in de Gotische Zaal van de universiteitshalen worden tentoongesteld, zijn dan ook ongetwijfeld van een uitstekende kwaliteit. Helaas zijn slechts de kleinere werkjes echt genietbaar. Die zijn namelijk netjes op plankjes gekleefd.

De reproducties op ware grootte van de grotere werken bestaan evenwel uit verscheidene grote foto's. En die zijn niet

op planken gelijmd, maar met opzichtige duimspijkers op de panelen *geprikt*. Ongetwijfeld is deze reizende tentoonstelling op die manier erg gemakkelijk te verplaatsen. Maar naast elkaar gepriekte golvende posters met krullende randjes doen Van der Weydens diep-emotioneel realisme niet echt tot zijn recht komen.

De tentoonstelling wordt gelukkig gered door zijn annex. Zestien licentiaatsstudenten Kunstgeschiedenis hebben de resultaten van hun seminarie rond Van der Weyden in een werkdokument en een eigen tentoonstelling gegoeten. Daarin behandelen ze onder meer de vermeende "Leuvense periode" in het leven van de schilder, zijn meenassen en de dieptekvorm. Ook aan het oude probleem van de twee verschillende groepen schilderijen, die soms aan twee verschillende meesters worden toegeschreven, is een hoofdstuk besteed.

De resultaten van het seminarie zijn niet echt vernieuwend, veeleer een *status questionis* van de problemen. Maar de visualisering van de vragen en methodes van kunsthistorici kan voor leken in het vak aangenaam verhelderend zijn.

RAADKAMER BESLIST ...

Een maand geleden berichtte Veto over de klacht die rechtsstudent Gorik Ooms via Sociale Raad neerlegde tegen de politiebureaus die op dinsdag 10 februari '87 verantwoordelijk waren voor de openbare ordehandhaving in de Leuvense binnenstad. Op deze dag bereikte het sluimerend studentenprotest tegen de afbraak van de sociale sector opnieuw een hoogtepunt. Ongeveer dertig studenten bezetten toen het kantoor van algemeen beheerder Tavernier, een aktie die 's avonds door een betoging werd gevolgd. Daarbij kwam het volgens de ordediensmen meermalen tot 'harde konfrontaties' tussen beide kampen. Resultaat: zes manifestanten werden administratief aangehouden en student Ooms werd dusdanig door de ordediensmen afgetuigd dat hij naar Gasthuisberg diende te worden afgevoerd. Daar stelde men een "lichte hersenschudding en druppelpijn over de lumbale wervelzuil" vast.

Na zijn ontslag uit het ziekenhuis maakte het slachtoffer op basis van deze feiten de affaire bij de Leuvense rechtbank aanhangig. Op de vraag of zijn klacht ontvankelijk was, diende de raadkamer normaliter op vrijdag 22 januari '88 een antwoord te geven. Op aandringen van Ooms' advocaat, meester De Moor, stelde de raadkamer haar beslissing uit tot een latere datum.

Op vrijdag 12 februari werd dan uiteindelijk toch gepleit voor de raadkamer. Het openbaar ministerie bleef bij zijn vraag tot buiten vervolgingstelling "wegens gebrek aan bewijzen". Meester De Moor meende het tegendeel. Hij stelde dat er wel degelijk voldoende bewijzen voor handen waren en diende daarom klacht (met burgerlijke partijstelling) in tegen twee personen van de ordediensmen: de rijkswachtcommandant, die destijds het bevel voerde over de ordediensmen, en 'de politieagent met de kepi' die volgens twee getuigenissen de feiten zou hebben gepleegd. Na beide partijen te hebben gehoord, hield de raadkamer haar beslissing in beraad tot vrijdag 4 maart.

In haar beslissing van vorige week vrijdag volgde de raadkamer de redenering van de procureur: de raadkamer besliste tot *buiten vervolgingstelling*.

ling. Voor haar beslissing gaf het onderzoeksgerecht *geen* motivering, wat niet echt abnormaal is.

Tegen deze beschikking heeft meester De Moor ondertussen reeds 'verzet' aangetekend. Daardoor komt de zaak automatisch voor de kamer van inbeschuldigingstelling, een afdeling van drie raadsheren die als *beroepsinstantie* optreedt tegen de beschikkingen van de raadkamer, na hoger beroep door de betrokken partijen, of na hoger beroep inzake voorlopige hechtenis. In haar arrest kan deze beroepsinstantie, in tegenstelling tot de raadkamer, de zaak terugsturen naar de onderzoeksgerechter, met de opdracht bepaalde punten verder te onderzoeken, of direct beslissen tot inbeschuldigingstelling. In beide gevallen volgt de KIB dan de argumentatie van Ooms' advocaat. Maar anderszins kan de KIB ook het parket volgen en dus andermaal tot buiten vervolgingstelling beslissen.

Kortom, wezenlijk blijft de problematiek dezelfde, de beslissing wordt nu enkel maar op een hoger niveau (beroepsniveau) genomen.

(HW)

U wilt

In deze bittere tijden van crisis, werkloosheid, winters die veel te laat beginnen en hun naam te ernstig te nemen, valt Veto eens te meer de uitzonderlijke eer te beurt (geloof u dit laatste vooral niet) om weer eens met prijzen te gaan gooien.

Eerst het goede nieuws, temminste voor Stefaan Steyaert, want hij is de gelukkigste winnaar van onze anagrammelaar van vorige week: vanaf het moment dat hij zijn kop bij ons op redaktie toont, kan hij zich de eigenaar noemen van een stripalbum van Franquin, *Zwartkijkers*. En zwartkijkers moet u nu vooral niet worden, omdat er deze week niets te winnen is. Wegens plaatsgebrek is naast de centerfold deze week ook de stripwedstrijd zeer gevallen.

Overigens, als u een link ziet tussen deze twee gebeurtenissen hebt u teveel Freud gelezen. Neem eens een cursus ter hand dan, voor de verandering.

Benoit Lannoo

RESTAURANT

Sidi Bou Saïd

Vanaf 11 maart kan u van de Tunesische gastvrijheid komen genieten: alle dagen van 12 tot 15 uur en van 18 tot 24 uur. (ook Franse keuken)

Reservatie is wenselijk voor een nog betere service.

Larbi & Chris Tebourski-Coppé

Boekhandelstraat 5 - Leuven
☎ 016/20.74.45

Vredesweek: "Gehoorzamen aan een autoriteit"

Ook in u schuilt een kleine nazi

Als jood was Stanley Milgram, professor in de psychologie aan de universiteit van New York, sterk onder de indruk van de wreedheden van het Nazi-regime in de jaren '40. Het was onder andere die ervaring die hem er toe bracht een aantal experimenten op te zetten rond het thema "Gehoorzamen aan een autoriteit". In het kader van de jaarlijkse Vredesweek vertoende men vorige week een video-verslag van de Milgram-experimenten, uitgevoerd aan de universiteit van Yale in 1962. De beelden zijn indrukwekkend en onthutsend, de resultaten eveneens. Die komen er eigenlijk op neer dat in ieder van ons een kleine nazi schuilt.

In de experimenten van Milgram staat de volgende vraag centraal: hoe ver wil een proefpersoon gaan bij het pijnigen van een ander persoon op bevel van een autoriteit? Officieel ging het om een leerexperiment: de onderzoekers zouden testen of het memoriseren van woorden kon bevorderd worden door het toedienen van pijn op het moment van de inprenting. Daartoe had men een 'leraar' en een 'leerling' nodig. De leraar las de leerling verschillende combinatie-mogelijkheden tussen woorden voor en de leerling moest er de juiste combinatie uitkiezen. Indien de leerling een fout maakte, moest de leraar hem een elektrische schok toedienen. Bij iedere nieuwe fout werd het Voltgehalte opgedreven. Dit kon variëren van 15 tot 450 Volt.

Bij de standaardversie van het experiment waren telkens drie personen betrokken: de experimenteleider (de autoriteit), de leraar (de onbewuste proefpersoon) en de leerling (officieel ook een proefpersoon, maar in werkelijkheid een medewerker van de onderzoekers). Bij aankomst van de onbewuste proefpersoon gaf de experimenteleider meer uitleg over het verloop van de proef. De leerling werd door de leraar en de experimenteleider in de elektrische stoel bevestigd. De leraar gaf zich dan samen met de experimenteleider naar een andere kamer. Ondertussen maakte de leerling zich terug los. Het experiment kon beginnen. Vooraf waren een aantal vaste scenario's opgesteld. De leraar kon de leerling niet zien, maar wel horen. Bij 75 Volt begint de leerling te jammeren en te klagen, bij 150 Volt vraagt hij om het experiment stop te zetten, bij 180 Volt schreeuwde hij dat hij een zwak hart heeft en de pijn niet langer kan verdragen, bij 300 Volt weigert hij om nog antwoorden te geven. In dit stadium spoort de experimenteleider de leraar ertoe aan 'geen antwoord' als een 'foutief antwoord' te beschouwen en dus door te gaan met het toedienen van elektrische schokken. Hierna zal de leerling compleet niets meer van zich laten horen, wat bij de leraar vaak de indruk wekt dat de arme man een hartaanval gehad heeft en stervende is. Wanneer de leraar zich laat beïnvloeden door het gekerm van de leerling, spoort de experimenteleider de leraar er telkens toe aan het experiment verder te zetten. De experimenteleider dringt maximaal vijf keer na mekaar aan. Wanneer de leraar dan nog altijd niet bereid is verder te werken, wordt het experiment stopgezet.

Les

Hoe reageert een proefpersoon op het bevel van een autoriteit om een onschuldig slachtoffer steeds krachtigere elektrische schokken toe te dienen? Milgram verwachtte dat 0,1 % het experiment tot het einde toe zou uitvoeren (tot en met 450 Volt). In werkelijkheid gehoorzaamde 62 % tot het einde toe. Slechts 1/3 van de proefpersonen weigerde in de loop van het experiment. Niemand weigerde van in het begin (vooralere de eerste schok was toegediend). Het hele experiment was voor vele proefpersonen nochtans zeer stresserend: van zodra de leerling de eerste pijnkreeten liet horen, werden ze onzeker. Ze vroegen de experimenteleider wat ze moesten doen, ze probeerden hem ervan te overtuigen dat het experiment gevaarlijk kon zijn, ze begonnen te zweten, te puffen.... Ondanks die moeilijkheden ging een grote meerderheid toch door. Er was dus een grote discrepantie tussen de morele normen die zich in hun gedachtegang manifesteerden en de aktie die ze daaraan verbonden.

De fundamentele les die Milgram uit

gerhaad, terwijl de beschuldigde enkel z'n plicht zou hebben vervuld.

Het Milgram-experiment werd ook nog uitgevoerd met een aantal variabelen. De resultaten hiervan waren even interessant. Wanneer de leerling zich in dezelfde kamer bevond als de leraar en kronkelde van de pijn bij het ondergaan van de schokken, daalde het percentage proefpersonen dat tot het einde toe gehoorzaamde aanzienlijk. Slechts 30 % ging door tot en met 450 Volt. Wanneer het slachtoffer echter niet te zien en niet te horen was, steeg dat percentage tot meer dan 90 %. De nabijheid van het slachtoffer speelt dus een grote rol bij het onvoorwaardelijk gehoorzamen aan een autoriteit. In een andere 'setting' werden er meerdere leraars bij het experiment betrokken. Die andere leraars waren 'omgekecht' en zouden op een afgesproken moment weigeren om nog verder mee te werken. Ook in dit geval daalt het aantal proefpersonen dat tot het einde toe gehoorzaamt sterk. Soms werd de leraarszaak over verschillende proefpersonen verdeeld: iemand las de vragen, een ander noteerde de oplossingen en een laatste diende de schokken toe. De

twee 'tussenpersonen' voelden zich achteraf meestal weinig verantwoordelijk voor wat er met het slachtoffer gebeurde. Milgram wijst hier op een belangrijk kenmerk van 'geweldpleging' in onze huidige maatschappij. De menselijke akt wordt gefragmentariseerd: niemand draagt voor 100 % de verantwoordelijkheid. We voeren allemaal een kleine tussenhandeling uit, die ons in onze ogen niet verantwoordelijk stelt voor het resultaat van het geheel.

Faktoren

Milgram heeft zelf een aantal factoren aangeduid die de grote mate van gehoorzaamheid aan de autoriteit zouden kunnen verklaren. Ten eerste is er het feit dat de proefpersoon graag beleeft wil blijven. Hij wil z'n belofte houden (hij is z'r trouwens ook voor betaald) en zou zich ongemakkelijk voelen indien hij moest toegeven dat hij het experiment moeiel niet aankan. Een ander mechanisme noemt Milgram 'counteranthropomorphism'. Vele proefpersonen hebben geen humane voorstelling meer van het project. Ze zien niet meer in dat iemand (een persoon zoals zijzelf) het project heeft ontworpen en dat iemand wil dat het uitgevoerd wordt. Er is alleen nog het onpersoonlijke experiment, dat de intrinsieke eigenschap bevat dat het uitgevoerd moet worden.

Milgram wil verder niet ontkenen dat 'gehoorzamen aan een autoriteit' in

sommige gevallen nuttig kan zijn. Bij een ramp of een ongeluk gehoorzamen aan politie of reddingsdiensten levert meestal alleen maar voordelen op. Het probleem rijst alleen wanneer autoriteit verbonden wordt aan een destructief doel. Hoe kan je echter vermijden dat vredelievende mensen zich in zo'n proces laten inschakelen? Op het gesprek dat na de videovertoning volgde, werden enkele oplossingen gesuggereerd. Kennismaken van de Milgram-experimenten is al een stap in de goede richting. Wie inziet dat bijna iedereen door een autoriteit tot destructieve handelingen gedwongen kan worden, zal meer op z'n hoede zijn z'n meer controle oefenen op wat hem in bepaalde omstandigheden wordt opgedragen. Aan de 'setting' met de 'omgekechte' proefpersonen die vroegtijdig weigeren, kan ook een oplossing verbonden worden. Wanneer we in de samenleving ruimte laten voor kritiek op of voor vragen bij een bevel of een mening van een autoriteit, dan zal het publiek zich minder gemakkelijk laten ompraten. Een democratische staatsstructuur lijkt op dat vlak de meeste waarborgen in te houden. Maar ook dat lost niet alles op. Ten slotte is Hitler juist door diezelfde democratie aan de macht kunnen komen en heeft hij de formulering van afwijkende meningen onmogelijk gemaakt. We zijn er voorlopig dus nog niet uit.

Carla Rosseels

Het wetenschappelijke werk

Het beste uit de kringbladen

Het is alweer tien Veto's geleden dat wij het nog eens over uw aller schrijfsels, de kringbladen, hebben gehad. Toen stelden wij heel wat geweklaag vast in voorwoorden van gefrustreerde redakteurs en hadden wij het uitgebreid over de meest beoefende schriftuur in kringbladen, namelijk de *parodie*. Kwaliteit of niet, er wordt wat afgelachen. Dit wil niet zeggen, dat het er nooit eens bloederigst aan toe gaat, ho neen! Bepaalde kronieken, zo zullen wij vaststellen, zijn zeer serieus van aard. En wat zij bedrijven, dat noemen wij: *het wetenschappelijke werk*.

Schrik niet: dit is geen cursus, en derhalve gaan wij hier ook niet van wal steeken met het bepalen van wetenschappelijkheid, objectiviteit en falsifieerbaarheid. Overigens, studenten nemen het doorgaans niet zo nauw met dat soort criteria. Zij oefenen wetenschap in de rand van de wetenschap. De meeste artikels zijn vrij kort en vaak niet erg diepgaand. De grens tussen het zogenaamde 'wetenschappelijke werk' en (uitgebreide) aankondigingen van allerlei manifestaties, reizen enzovoort, is dikwijls moeilijk te trekken. Wij zullen ons hier beperken tot artikels die een zekere omvang hebben en die los staan van bepaalde activiteiten (voor de volledigheid: interviews zijn voor een volgende keer). Het *echte* werk dus, niet geschreven omdat er nu eenmaal iets moest worden geschreven, maar helemaal uit eigen devotie, alles in dienst van het vergroten van uw kennis, en hopen dat het iemand interesseert. Immers, het is zonder meer duidelijk dat artikels, waarmee kan gelachen worden, veel meer worden gelezen. Sommige redakteurs zijn van mening dat een kringblad helemaal ludiek moet zijn, volledig ontspannend, zonder ook maar één keer geleerd te doen in de marge van de eigen studie.

Sint Erasmus

Want daar gaat het vaak om: de onderwerpen, die in de betreffende artikels worden behandeld, hebben doorgaans wel wat gemeenschappelijk met de studierichting waarin de auteur zijn dagen slijt. Oosterse filologen schrijven nooit over de Mechelse jeugdrechtsbanken, rechtsstudenten hebben het nooit over neolithisch aardewerk in China. Hetgeen vaak met zich meebrengt, dat een juist vatten van een artikel een noodzakelijke bagage veronderstelt, die de student van een andere richting niet heeft. Dus: naast de inside jokes die binnen het parodistische werk worden aangetroffen, is ook dit iets dat het *eigen*, en meteen ook het *beperkende* karakter van een kringblad uitmaakt. Hoewel het er niet altijd op die manier aan toe gaat.

Irréel publiceert bijvoorbeeld een algemeen artikel over het Erasmusproject dat voor elke student bestemd kan zijn. En *Polstok* en het *Neurosoje* brengen allebei iets over Valentijn, typisch voor de (voorbij) tijd van het jaar natuurlijk, net zoals de geschiedenis van die lieve

En wanneer stuurt *Medica* ons eens een kringblad?

Hoe verschillend van de romanisten zijn de oosterlingen! *Venster op het Oosten* is het meest ernstige kringblad dat wij ooit te lezen kregen. Wij vinden er een artikel over het verschijnsel 'draken', dit zijn beesten die zijn 'samen-gesteld uit de antieke elementen die samen de kosmos vormen: water de staart, aarde de poten, lucht de vleugels, vuur de kop'. Wij lezen er over de 'grootheid van de Grote Socialistische Oktoberrevolutie', over de koninklijke briefwisseling tussen Assur en Hatti in het Nieuwe Rijk (héél lang geleden), en ga zo maar door. In het eerste nummer

ten) "te vroeg. Wij houden van traditie." (Wij ook, want de meeste hier besproken kringbladen lagen al anderhalve maand weg te rotten in een verloren hoek van ons kot.) Helemaal in het architecturale sfeertje zijn de artikels over het kasteel van Arenberg, en over de ASA, een nieuwe organisatie die architectuurstudenten groepeerde. De *Lastige* is een mooi kringblad.

Polstok is dat ook nog altijd. Over hun jaarnummer, dat in het teken staat van de verkiezingen, zullen wij het een volgende keer hebben (want dan is het verjaard). Het vorige nummer ging over de student: studenten over studenten, de uitstervende Zwarte Brigade, en een profiel van de student (naar Loosveldt, eerder al in Veto behandeld), waaruit wij uiteindelijk zelf onze conclusies dienen te trekken.

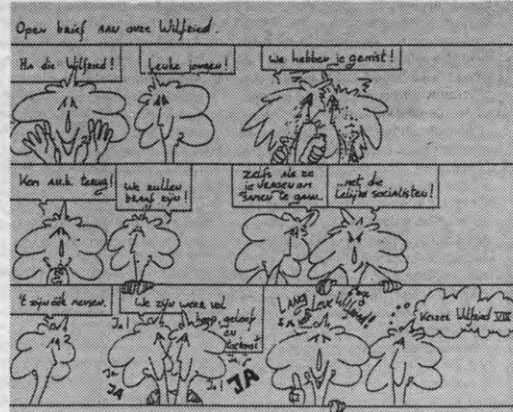
Doordrenkt

Bacchus heeft het twee keer nogal uitgebreid over teisprikelen, en beperkt zich daarbij niet tot het eigen bacchanale domein. In het algemeen kan je trouwens stellen dat de Kloten maar weinig over hun eigen winkel te vertellen hebben. Of wensen zij dat niet?

Hysteria is helemaal anders: het spook van de geschiedenis dwaalt overduidelijk door dit kringblad. Of wat dacht u van "De vulgarisatie van het historisch onderzoek in België" en "Hoe monumenten begrijpen"? Pas hier kan je werkelijk van vakliteratuur spreken.

Helemaal met het vak doordrenkt is ook het *Neurosoje*, maar dat levert voor een keer eens geen ernstige artikels op, integendeel. Uitzonderingen zijn een paar interviews (onder andere over hun studierichting) en enkele korte beschouwingen. Zulke korte artikels tref je ook nogal eens in *Floreat* en *Irréel* aan. En daarmee zijn we rond. Vergeet vooral niet de "Open brief aan onze Wilfried" (*Polstok*) te lezen, want volgende keer zullen een paar van zijn vrienden in het voetlicht treden. U ook?

Johan Reyneers

goede sint, die in *Venster op het Oosten* (kringblad van de oosterlingen) uit de doeken wordt gedaan.

verneemt u trouwens waarom de cirkel 360 graden heeft.

Lastig

Het gros van de kringbladen houdt het midden tussen lol en ernst. *Balans* is dit keer niet het ernstigste tijdschrift van de bende (het blijft evenwel nog altijd het *slijkste*), maar naast heel wat lichte parodie vinden wij interessant werk over alternatieve sankties voor jonge delinquenten (zoals meerijden met wat ton nog de 900 was), waarmee de Mechelse jeugdrechtsbank in 1982 voor het eerst experimenteerde. In de reeks 'Everything you always wanted to know about...' wordt het wetenschappelijk profiel (de arme 'hulpjes' van de personen) onder de loep genomen.

In tegenstelling tot kringbladbesprekingen, die doorgaans te laat verschijnen, komt de *Lastige* (van de architect-

Paasvakantie Alma

In de periode van 25 maart tot 17 april geldt een speciale uurregeling voor de opening van de Alma's. De kleinere uitbatingen (Pauskollege, Sedes, De Valk, Meisjescentrum) zijn gedurende de hele periode dichtdicht. Voor Gasthuisberg geldt een speciale regeling waarvoor je ter plaatse moet informeren.

Op *Pasen* en *Paasmaandag* is alleen *Alma 2* open en dan nog enkel 's middags. Verder zijn *Alma 1* en *Alma 2* zijn normaal geopend, *Alma 3* enkel 's middags.

Dekaanverkiezingen in de Rechten Broekman is de naam

De 'strijd' om het dekaanschap van de faculteit Rechtsgeleerdheid is vorige week per briefwisseling beslist in het voordeel van rechtsfilosoof Broekman. Aan deze uitzonderlijke vorm van stemmen waren drie gewone stemrondes voorafgegaan. Daarin kreeg geen van beide kandidaten de vereiste absolute meerderheid van de stemmen (de helft plus 1). Nu was een gewone meerderheid voldoende. Professor Broekman, die de steun kreeg van de studenten, haalde het op die manier met 24 stemmen tegen 20 voor professor Herbots. Er waren 3 onthoudingen. Maar al is zijn naam nu bekend, toch blijft er grote onduidelijkheid bestaan omtrent de *persoon* van de nieuwe dekaan. Hij heeft nooit een beleidsfunctie gevoerd, en weet wellicht ook ook zelf nog niet goed waar hij heen wil. Wie is deze man, vraagt de Rechtsfaculteit zich af. En wij met hen.

Broekman: «Ik heb die duisterheid zeker niet gewild, al ben ik niet direkt iemand die snel voor het voetlicht treedt. Misschien heeft het feit dat wij hier op een bijzonder klein bemand centrum werken er iets mee te maken. Er is nog

nooit iemand van ons tot lid van het Buro verkozen. Belangrijkere afdelingen konden meer aanspraken en meer rechten laten gelden.»

Veto: *Voelt u zich als filosoof wel thuis in dit bastion van juristen?*

Broekman: «Ja, ik vind het een geweldige voorrecht aan deze faculteit te mogen doceren. Uit gesprekken met Zeger Van Hee en Monseigneur Dondeyne, twee grote Leuvense figuren, haal ik het geloof dat mijn aanstelling in '68 al een duidelijke optie was om een visie op filosofie in de vakwetenschappen te introduceren.»

«Maar ik zou ook mijn kollega Ost uit Brussel willen citeren: "De theoreticus kan uiteindelijk niet deelnemen aan hun intrige". Daar bedoelt hij niet de intrige mee in de slechte zin van het woord, niet de kuiperijen, niet het achterbakse gedoe, maar wel de 'plot' van het stuk. Dat is voor mij een teatrale metafoor, en ik ben er mij honderd procent van bewust dat ik, ook als dekaan, niet kan meescrijven aan dat juridisch stuk. Maar ik weet natuurlijk wel hoe het stuk geschreven wordt. Ik zeg niet dat ik het beter weet, maar ik weet het misschien anders.»

Minimaliseren

«Er moet mij nog iets van het hart. Ik heb de indruk dat door de verkiezingen zoals ze nu zijn verlopen de positie van de dekaan overgewaardeerd is, dat daar teveel gewicht aan verleend is. Een dekaan is geen rektor. Ik weet dat ik bepaalde dingen zal kunnen realiseren, maar dan zal het altijd in samenwerking met anderen zijn. Ik kan wel een visie hebben, maar die moet gedeeld worden.»

Veto: *Op Akademische Raad is er voor u toch een functie weggelegd. Wat wil u op dat niveau gaan realiseren?*

Broekman: «Ik wil het dekaanschap niet minimaliseren, maar ik wil het ook niet maximaliseren. Laat mij dat vooraf duidelijk stellen.»

«Op de eerste plaats meen ik dat het voor mij zeer belangrijk zal zijn datgene wat Blanpain bereikt heeft te consolideren. Te laten zien, vooral naar de andere faculteiten toe, dat de extra financiële middelen die hij gekregen heeft, terecht gevraagd zijn. Dat we ze hard nodig hebben, en dat we er verstandig mee weten om te gaan.»

Veto: *Welke visie heeft U als kersvers dekaan op de nakende programmahervormingen binnen de faculteit Rechten?*

Broekman: «Ik heb daar wel een visie op, maar ik weet niet of ik die nu reeds helemaal moet uitspreken. Ik meen dat in algemene zin de programmahervorming tot een kwaliteitsverbetering zou kunnen leiden. Om het met andere woorden te zeggen, ik zou mij a priori richten tegen wat niet tot een kwaliteitsverbetering zou leiden.»

«Dan zou ik ook nog uitdrukkelijk willen zeggen dat ik niet degene ben die kan bepalen wat kwaliteit op zich betekent. Dat moet in nauwe samenspraak met de docenten, assistenten en studenten gebeuren.»

'Beschutte' Werkplaats

Veto: *Behoort een doorgedreven professorevaluatie ook tot de middelen om een kwaliteit te garanderen?*

Broekman: «Minder goede kolleges worden er aan elke universiteit gedoopt. Het is een dekaan niet mogelijk de slechtere hoorcolleges gewoonweg af te schaffen. Trouwens, wat is een slecht hoorcollege? Ik vind van mezelf dat ik goed kollege geef, maar daarom zijn het nog geen goede kolleges. Soms breng ik de studenten verschrompelijk in verwarring, en anderzijds ga ik vaak de zaal uit met het gevoel van: kijk, iemand die hier heeft meegedacht heeft nu iets opgestoken wat hij gisteren nog niet wist.»

«Er zijn natuurlijk slechte hoorcolleges. Maar een universiteit is een log lichaam. Ergens is de universiteit een 'beschutte' werkplaats.»

«Ik ben er mij terdege van bewust dat we in een faculteit zitten waarvan kollega's mij zeggen: "De Valk is niet een duiventil". Ik onderken dat probleem, maar er is in bepaalde opzichten weinig aan te doen. Het is ook specifiek voor deze faculteit. Recht is in hoge mate een professionele opinievorming. Wie daar niet aan deelneemt zit ermaas.»

Veto: *Hoe staat u tegenover het samen-horigheidsgevoel dat dekaan Blanpain heeft willen creëren, samen met een herwaardering van de studierichting?*

Broekman: «Ik ben heel blij dat Blanpain dat gedaan heeft, doch wat mij betreft zou ik ook graag willen bewerkstelligen dat er goede juristen in de Valk zijn. Ik zeg niet dat Blanpain dat niet heeft bewerkstelligd. Het lijkt mij moeilijk nog eens een trui te ontwerpen, en nog een lied te schrijven. Dat ligt mij ook niet zo. In dat opzicht was Blanpain méér dan fantastisch goed. Laat het mij zo samenvatten dat ik er zou willen toe bijdragen - ik heb nu eenmaal een meer wetenschappelijke visie - dat er in die truien ook goeie juristen zitten.»

«Maar je moet ook internationaal gaan kijken. Onze faculteit moet een maximaal profijt halen uit het Erasmusproject. Daarin zitten ongekende mogelijkheden. Eigenlijk vind ik het fantastisch dekaan te kunnen zijn juist wanneer dat Erasmusproject begint te lopen, en wanneer onze grote informatikabeweging de Valk zal innemen. Dit betekent nieuwe mogelijkheden en een ermeer gepaard gaande nieuwe denkwijze. In dat opzicht voel ik mij als iemand die onder een boom zit waarin de bijna rijpe vruchten voor het plukken hangen.»

Voor en tegen

Veto: *Vatten wij het goed samen wanneer u opteert voor een werken op langere termijn, voor een periode van rust.*

Broekman: «Ik denk dat ik hetzelfde moet doen als Blanpain: ijzers in het vuur leggen voor de toekomst. Blanpain heeft de grote verdienste gehad dat hij inderdaad een aantal korte termijn successen heeft gehad, zo ondermeer betreffende de financiering. Daarmee heeft hij een aantal dingen mogelijk gemaakt die echter nog moeten worden uitgewerkt, die zelf weer nieuwe ijzers in het vuur vereisen.»

Veto: *Koos men bij deze verkiezing niet tegen Herbots in plaats van voor Broekman?*

Broekman: «Men mag toch niet uit het oog verliezen dat professor Herbots ook vrijwel de helft van de stemmen behaalde. Iets waarmee ik hem overigens feliciteerde. Ik ben daar blij om, want ik zou niet graag zien dat door een dekaanverkiezing de geesten in de Valk gepolariseerd worden. Mijns inziens is het verkeer een vijandbeeld voorop te stellen. Ik heb het in elk geval nooit zo gevoeld, en ik meen hetzelfde voor Herbots te mogen zeggen.»

«Er zijn uiteraard wel een aantal van mijn kollega's die struikelden over mijn niet-jurist zijn. Ik zal daar zeker nog een keer de moeilijkheden van ondervinden. Maar de vraag is of er een principieel beletsel bestaat. Het blijkt nu van niet, en daar ben ik blij om. Maar dat moet ik dus nog realiseren. Anderzijds ben ik heel blij met het warme applaus waarmee de derdejaarsstudenten mij bij het hoorcollege hebben verwelkomd. Zoets vind ik bijzonder fijn. Dat zijn blijken van appreciatie, en ik meen tot taak te hebben dat vertrouwen te bevestigen.»

Veto: *Hoe bekijkt u als Nederlander het Vlaamse aspect van deze universiteit?*

Broekman: «Dat is bijna een gemeenschappelijk probleem. Iedereen vraagt me dat. Kijk. Ik ben hier gekomen in '68. Soms zeg ik spottend van mezelf dat ik hier ben blijven hangen. Eigenlijk heb ik een diepe bewondering voor wat men noemt het Vlaamse volk. Wat ik in Van Hee heb meegemaakt: een mens met diepe levenswijsheid, een groot professor, een ongelooftalige taalbeheersing, en een liefde voor het leven, dat vind je terug in Hugo Claus, dat heb ik ook teruggevonden in een aantal kollega's. Men vindt ook het terug bij de man in de straat. En in dat opzicht vind ik het ook een groot compliment hier hogelraar te mogen zijn.»

«Dat stuk Vlaamse levenskunst en welsprekendheid werden door strijd gewonnen. Als ik daartoe iets kan bijdragen zal ik zeker niet nalaten het te doen.»

Lode Desmet
Geert Coene

Het is vijf voor twaalf...

(Foto Filip Dutoit)

HEMMERECHTS BRUSSELMANS

Hemmerechts en Brusselmans met exclusieve, nog nadampende verhalen, en Avelli met gedichten, samen op cassette. Gratis voor elke nieuwe abonnee van de BRAKKE HOND, zolang de voorraad strekt. Morgen in uw walkman als u nu een abonnement neemt op de vijfde jaargang.

600 fr. op rek. 001-1183840-31

DE BRAKKE HOND driemaandelijks literair tijdschrift met neus.

redactie: Lamorinièrestraat 170
2018 Antwerpen
abonnements: Frans Nagels-
plein 18 2610 Antwerpen

De Brakke Hond

Advertentie

KAREL DOBBELAERE, godsdienstsocioloog aan deze universiteit, staat recent volop in de belangstelling. Hij was namelijk een van de spijfiguren in het omstreeden programma "God in Vlaanderen" dat binnenkort dan toch uitgezonden zal worden. Vorige week verscheen er een nieuw boek van hem: "Het Volk Gods de mist in? Over de Kerk in België", een analyse van de situatie van de katoelike kerk in België. Volgende week hoor je er meer over.

(Foto Hendrik Delagrance)

PRINT-SHOP
26, Naamsestraat
LEUVEN
Copy - Offset - Typo

1 F Laagste prijzen

kwaliteit 0,90 F

0,80 F

snelle service 0,70 F

0,60 F afwerking A tot Z

(016) 23 50 77

Advertentie

Veertien dagen seksualiteit

Parcours met hindernissen

Het Leuvense homo- en lesbienecentrum voor studenten 'De Roze Drempel' heeft het gehaald. Ondanks heel wat moeilijkheden en strubbelingen zal de alternatieve Veertiendaagse voor Seksualiteit er toch komen. Van 8 tot 20 maart vindt er een hele resem debatten en films plaats die niet uitsluitend voor homo's of lesbiennes bedoeld zijn. Sociale problematieken als Aids, nieuwe reproductietechnieken en incest kunnen een ruimer geïnteresseerd publiek zeker aanspreken.

Sinds vorig jaar organiseert De Roze Drempel 'n eigen alternatieve veertiendaagse voor seksualiteit. Voordien gebeurde dat telkens in samenwerking met de officiële veertiendaagse voor seksualiteit die uitgaat van het Medisch Centrum van de KU Leuven. Vorig jaar was de unie echter niet meer op de medewerking van De Roze Drempel gesteld. De Roze Drempel besloot dan maar met een eigen veertiendaagse te starten. Dat had ook een aantal voordelen: De Roze Drempel kon de inhoud van de veertiendaagse nu veel meer zelf bepalen. Bovendien wordt de officiële veertiendaagse slechts om de twee jaar georganiseerd, terwijl De Roze Drempel liever elk jaar met een eigen activiteitenreeks naar buiten wou komen.

Eigenheid

De Roze Drempel wil 'n veertiendaagse ook een heel eigen karakter meegeven. Daarom komen er telkens onderwerpen aan bod die binnen de officiële veertiendaagse en zelfs binnen de hele universiteit zeer weinig besproken worden. Juist dit aspect heeft in het verleden al voor heel wat moeilijkheden met de academische overheid gezorgd. Vorig jaar bijvoorbeeld ontstond er nogal wat heibel rond het debat "Ongeveest zwanger" waar ook abortus ter sprake zou komen. Ook dit jaar heeft de academische overheid het De Roze Drempel niet gemakkelijk gemaakt. Van de vijf aangevraagde en gereserveerde (dus vrije) zalen in het Monseigneur Sencie-Instituut werden er uiteindelijk maar twee toegekend. De Roze Drempel is dan in allerijf op zoek gegaan naar drie andere zalen die ze uiteindelijk toch nog hebben kunnen vinden.

Tijdens de veertiendaagse vinden er slecht twee activiteiten plaats die specifiek op mensen met een andere seksualiteit geïnteresseerd zijn. Op zaterdag 12 maart vindt er een "Dag rond seksualiteit" plaats. De bedoeling daarvan is een werkgroep of zelfhulpgroep voor biseksuelen op te richten. Daarnaast is er op 20 maart nog de "Nationale Landdag voor ouders van homoseksuelen". De debatten die De Roze Drempel organiseert, mikken dan ook op een veel breder publiek. Zo vindt er op dinsdag 8 maart een paneelgesprek rond Aidspreventie plaats. Volgens De Roze Drempel is de Aidspreventie in dit land veel te weinig betoelagd. Bovendien hebben heteroseksuelen er nog altijd veel te weinig weet van dat Aids ook hen kan treffen en niet uitsluitend een ziekte is van homoseksuelen. Rond deze gegevens wordt er gedebatteerd tussen

het Aids-team, het begeleidingscentrum 'The Foundation' voor seropositieven en Aidspatiënten, Dr. Sweetlove, Prof. Desmyter van de KUL en Dr. Dondeyne van het kabinet van minister Lenssens.

Op dinsdag 15 maart wordt er gesproken over incest. Hoe pak je zo'n probleem aan? Biedt gezinstherapie een oplossing of moet het gezin uit elkaar worden gehaald? Iemand zal er komen getuigen over de eigen ervaring met incest. Daarna volgt er een gesprek tussen Rein Van der Wegen, wetenschappelijk onderzoeker van het Limburgs Universitair Centrum, een verantwoordelijke van het centrum voor Incest en Seksueel Geweld van Leuven. Moderator is Annetje Van Winckel van de BRT-programma 'Het Kraaiennest'.

Op woensdag 16 maart volgt er dan een avond over nieuwe reproductietechnieken. Samen met Liliane Versluis, juriste en auteur van het boek *Je rechten als*

vrouw, Hilde Olbrechts, verpleegster op de afdeling gynecologie van het AZ te Jette en Chris Sels, wetenschappelijk onderzoekster van het sociologisch onderzoeksinstituut van de KUL wordt er gepraat over proefbuisbaby's, leenmoeders, zaadbanken, ... en de etische problemen die in dit verband kunnen rijzen.

Het debat dat voor De Roze Drempel zelf het belangrijkste is, is de avond rond "Homoseksualiteit en politiek". Voor het eerst in de geschiedenis zal de CVP deelnemen aan een debat over een emancipatie- en antidiskriminatiebeleid in verband met homoseksuelen. Ook Agalev, SP, VU en PVV zijn van de partij.

Naast dat alles worden er ook nog vier films vertoond: *Pourquoi pas* over de biseksuele relatie tussen twee jongens en een meisje, *Mädchen in Uniform* met Romy Schneider over een lesbische relatie binnen een streng pensionaat, *Kindred* over de ontredering van een jong meisje tengevolge van de incestuele relatie met haar vader en *Consenting Adult* over het conflict tussen een homoseksuele zoon en 'n ouders.

De Roze Drempel heeft zich uit de naad moeten werken om dit goed gevulde programma te kunnen realiseren. Dat de samenwerking met de academische overheid ook dit jaar weer niet vlot kon verlopen, wijt Raf Mas-

schelein aan de eenzijdige en marginaliserende benadering van de hele alternatieve veertiendaagse. Wel een raar argument wanneer je ziet dat nagenoeg in elk debat zeer verschillende stemmen gehoord zullen worden: professoren of medewerkers van de KUL of van een andere universitaire instelling, medewerkers van ministeriële kabinetten en vertegenwoordigers van alle politieke partijen. De leden van de academische overheid die De Roze Drempel liever

zien gaan dan komen, zouden misschien best zelf eens een kijkje gaan nemen op het debat "Homoseksualiteit en politiek", dat specifiek rond een antidiskriminatiebeleid tegenover homoseksuelen zal draaien. De academische overheid loopt geen gevaar. De aanwezigheid van de CVP kan fungeer als het doempompje dat "veilig debatteren" mogelijk maakt.

Carla Rosseels

22 AGENDA

Samenstelling: Walter Pauli

Maandag 7 maart

- 20.00 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Der Stadsreicher; Das kleine Chaos; Liebe ist kälter als der Tod, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.
22.30 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Katzelmacher, in Vlaamse Leergangen, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.

Dinsdag 8 maart

- 10.00 u JEUGDBOEKENWEEK Geïllustreerde lezing over Windsor Mc Cay, pionier van de animatiefilm en de grensverleggende kinderstrip, door Pascal Lefèvre (DAF-medewerker), ink. 30, org. Cultureel Centrum en POB Leuven.
14.00 u JEUGDBOEKENWEEK Paneelgesprek 'Vriend(in) gezocht. Hoe verloopt de samenwerking tussen uitgever, auteur, vertaler, illustrator?' met o.m. Gregie De Maeyer (illustrator, auteur), Gil Van Der Heyden (auteur), in het Erasmushuis, Blijde Inkomstr. 21, ink. 30, org. Cultureel Centrum en POB Leuven.
18.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Minaret aan de beiaard-toren van de Centrale Bibliotheek; vreemde muziek in de Alma's; de vrije radio's gaan vreemd, ink. gratis, org. Kultuurraad.
19.30 u LEUVEN GAAT VREEMD Toren van Babel: receptie en officiële opening van het AV-projekt, in het Arenberginstituut, Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad.
20.00 u THEATER Pas de deux van Hugo Claus door Arca in een regie van Jean-Pierre De Decker (met Machelde Ramoud en zo), in Stadsschouwburg.
20.00 u LEZING H. Devroe over Nizami's 'Leila en Madschnun', een Perzische 'Romeo en Juliet' uit de twaalfde eeuw, in 't Stuc (1ste verd.), ink. 140, org. Werg. Lit.
20.00 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Gotter der Pest, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.

- 20.00 u VASTENKONFERENTIE Moet ik dan op mijn broeder passen, een bijbels nadenken over onze verantwoordelijkheid door Roger Burggraef, in Abdij Keizersberg, Mechelsestr. 202, ink. 70, org. Vriendenkring Abdij Keizersberg.
20.00 u VEERTIENDAAGSE SEKSUALITEIT Paneelgesprek rond Aidspreventie, met o.z. prof. Desmyter, voorzitter interministeriële AIDS-commissie, moderator Danny Wilde meersch, in Aud. Ves., lok. 02.17, ink. 80, org. De Roze Drempel.
20.30 u LEUVEN GAAT VREEMD Opening Grafiek en Artistiek Bordeel, in Arenberginstituut Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad.
20.30 u LEZING Video, door Walter Verdin, in het Erasmushuis (8ste verdieping), Blijde Inkomstr. 21, org. 't Stuc.
21.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Ichi ni san go east, in het Arenberginstituut, Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad. Ook om 22.00 u.
22.30 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Warum läuft der Herr R. Amok?, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.
23.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Parcours Parcours, vertrek aan het Arenberg Instituut, Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad.

Woensdag 9 maart

- 11.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Studio Ekonomika (tot 23.00 u), in Auditorium G. Eyskens, Dekenstr. 2, ink. gratis, org. Kultuurraad.
14.30 u POEZIE Hedwig Spellers: Verpauperde pen, vorm of vent? (Leuvense Middagen van de poëzie), in De Kansel, ink. gratis, org. Kansel.
16.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Grafiek en Artistiek Bordeel (tot 23.00 u), in Arenberginstituut, Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad.
16.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Lacrimosa, in Arenberginstituut, Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad. Ook om 17.30 u, 19.00 u, 20.30 u en 22.00 u.
19.30 u DAG TEGEN RACISME EN APARTHEID Anti-apartheidsmeeting, in Auditorium Vesalius, org. AIB.
20.00 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Rio das Mortes, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, Stuc/CC/DAF.
20.00 u GESPREKSAVOND 'Kiezen tegen armoede: mensenrecht - mensenwerk', met Herman van Breven en Marleen van Pevengae, permanente werkers van de Vierde Wereldbeweging, in de Minnepoort, Koning Albertlaan 53, ink. gratis

- 20.15 u PANELGESPREK Abortus. Ervaringen uit de praktijk, een etische benadering, met dr. Degroote (studetentarts), prof. Scholmsmans (moraaltheoloog KUL), een huisarts werkzaam in een abortuscentrum en twee vrouwen, moderator Roos Maes, pastor UP, in MT 14, ink. gratis, org. UP i.s.m. As Theologie (Katechetika).
20.15 u FILOSOFISCHE KONFERENTIE Ingrijpen in het leven: slotbescherouwing bij de reeks door Prof. Bernet en C. Steel, in HW, Kard. Mercierplein 2, ink. gratis, org. HW.
20.30 u DISKUSSIE Postmodernisme in de architectuur met Hilde Heynen (medewerkster architectuurtheorie KUL), in MSI 00.14, Ravenstr. 46, ink. 50, org. Wg. Krisis.
22.30 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Whity, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.
23.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Parcours Parcours, bijeenkomst Arenberginstituut, Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad.

Donderdag 10 maart

- 16.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Grafiek en Artistiek Bordeel (tot 23.00 u), Arenberginstituut, Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad.
16.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Lacrimosa, in Arenberginstituut, Naamsestr. 96, ink. gratis, org. Kultuurraad. Ook om 17.30 u en 19.00 u.
19.00 u INFO Info-avond over de Vierde Wereld met 2 video's en 2 sprekers van de Vierde Wereldbeweging, in Aula Sociale Hogeschool Heverlee, Groenenweg 151.
20.00 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Der amerikanische Soldat, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.
20.00 u DEBAT De Bende van Nijvel: toch een strategie van de spanning? met Paul Ponsaers (boek 'De Bende'), Sleafaan Janssens (politieke fischering), François Raes (ex-BOB), Jos Vandervelpen (auteur boek CCC), in Aud. Ves., lok. 02.17, org. MLB.
22.00 u LEUVEN GAAT VREEMD Endflug in 't Stuc en Isol, ink. gratis, org. Kultuurraad.
22.30 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Warning voor einer heiligen Nutte, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.

Vrijdag 11 maart

- 20.00 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Der Händler der vier Jahreszeiten, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.
22.30 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Die bitteren Tränen der Petra von Kant, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.

Zaterdag 12 maart

- 09.00 u JEUGDBOEKENWEEK Studiedag Tienerkino 'De verflaming van sprookjes' (tot 16.00 u) met verschillende lezingen, een discussie en een filmvoorstelling, in Aud. Minnepoort, Koning Albertl., ink. 100 (enkel film: 50), org. Cultureel Centrum en P.O.B. Leuven.
10.00 u VEERTIENDAAGSE SEKSUALITEIT Dag rond biseksualiteit (tot 19.00 u), opstarting werkgroep/zelfhulpgroep: met film 'Pourquoi pas', video over de nederlandse Landdag, lezingen en discussies, in 't Stuc, ink. 100, org. De Roze Drempel.

Maandag 14 maart

- 20.00 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Wildwechsel, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. Stuc/CC/DAF.
22.30 u FASSBINDER-RETROSPEKTIEVE Angst essen Seele auf, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100.
21.00 u VEERTIENDAAGSE SEKSUALITEIT Film: Mädchen in Uniform, rond lesbianisme, in 't Stuc, ink. 80, org. De Roze Drempel.

TENTOONSTELLINGEN

- Turks-Georgische Kunstenaar Atalay, in Zoetzaal van Arenberginstituut, Naamsestr. 96, 8, 9, 10 maart, org. Antropologische Kring, in het kader van Leuven gaat Vreemd.
Marc Raes: Tekeningen en schilderijen in Kafes Metropole (derde verdieping), Kol. Geaulliaan 15, Willese, van 12/3 tot 20/3.
Rogier Van Der Weiden: imaginair museum, tot 27 maart, van 10.00 tot 17.00 u, in Universiteitshal, Naamsestr. 22.
Armand Van Dormael: bronzen en porcelainen beelden, tot 25 april, van 10.00 tot 12.00 en van 14.30 tot 19.00 u, in Faculty Club, aan 't Groot Begijnhof.
Vlaamse Jeugdboekenlijst sinds 1980: tot 18 maart, van 11.00 tot 18.00 u, in Expozaal L & W, ink. gratis.
Leo Reynders: alleddagse tafereelen met akryl en krijt, tot 25 april, in U.Z. Gasthuisberg, ink. gratis.

VETO
ZOEKT
ONERVAREN
Schrijvers
Fotografen
Lay-outers
Agenda-makers
Lezers

VETO